

Katedra divadelní vědy

Posudek školitele na diplomovou práci Natálie Preslové *Ďáblové, lidožrouti a jiní outsideři (Současné francouzské divadlo pro děti a mladé publikum)*

Diplomová práce Natálie Preslové se zabývá tématem, které se navzdory nemalé popularitě a úspěšnosti divadla určeného dětskému a dospívajícímu publiku neseťká v tuzemském prostředí s příliš častou odbornou reflexí. Snad i proto, že divadlo pro “děti a mládež” (jak jsme se naučili říkat u nás) či “théâtre jeune public” (jak hezky říkají francouzsky hovořící), bývá mnohdy chápáno spíše jako méně hodnotný (rozuměj: méně umělecký) doplněk “vyšší tvorby” pro dospělé publikum.

Autorka se ve své práci pokusila přiblížit českému čtenáři oblast, která je mu ještě méně známá - tedy divadlo (a drama) určené tomuto (mladému) publiku ve francouzském prostředí - a krom představení jeho základních vývojových tendencí rovněž poukázat na některé systémové a tvůrčí rozdíly mezi francouzským a českým divadlem “jeune public”.

Natálie Preslová ve své práci čerpá ze svých (praktických) zkušeností, které nasbírala jak v tuzemsku (sama se jako autorka, překladatelka a dramaturgyně podílela na vzniku několika inscenací určených mladému publiku v českých profesionálních divadlech), tak ve Francii (kde absolvovala mj. pracovní stáž v jedné z kvalitních tamních divadelních institucí zaměřených na tvorbu pro děti a mládež). Diplomová práce je rovněž odrazem jejích vlastních zkušeností překladatelských.

Na základě těchto rozmanitých impulzů se autorka pokusila v úvodních kapitolách stručně a přehledně představit historii tohoto typu divadla ve francouzském prostředí a postihnout jeho významné vyvojové tendence zejména ve druhé polovině 20. století a v posledních desetiletích.

Katedra divadelní vědy

V dalších kapitolách se pak věnuje podrobněji charakterizaci a analýze vybraných děl a autorů, u nichž se snaží představit stěžejní přístupy k dramatické tvorbě (témata, žánry, dramatickou formu etc.). Vybírá si přitom jak autory českému čtenáři málo známé či zcela neznámé (Zambon, Papin, Lebeau, Castan), tak ovšem rovněž autory, které české divadelní publikum nějakým způsobem znát již (částečně) může (Py, Grumberg) - ovšem zpravidla z působení v “tradičním” divadle pro dospělé.

Samostatnou kapitolu věnuje autorka rovněž charakteristice rozmatitých autorských přístupů inscenační a podobě samotných inscenací (zejména pak užívaných režijních a scénografických přístupů). V práci se rovněž věnuje podstatným aspektům organizačním a provozním, jejichž specifika jsou pro pochopení francouzského divadelního světa nemálo podstatná.

Natálie Preslová nabízí českému čtenáři pohled do oblasti, o které se toho mnoho zatím dozvědět nemohl, a navíc přináší (zdařilé) překlady dílčích pasáží her, které mohou zájemcům přinést přesnější představu o této sféře evropské dramatiky a případně přitáhnout pozornost k (prozatím) neznámým autorům a dílům.

Práce, dle mého mínění, splňuje všechny požadavky kladené na diplomovou práci, doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení: výborně.

V Praze 17. června 2015

Mgr. Petr Christov, Ph.D.